

De Gratiën

Reisverslag 2025

Dit jaar was ons plan om naar Schotland te varen, maar doordat Joyce was gevallen konden we pas 12 dagen later vertrekken. Intussen was de gunstige wind gedraaid naar het NNW, en bleef ook de komende week hard uit die hoek waaien.

We besloten ons plan te wijzigen om naar Denemarken te gaan via het NO-Oostzeekanaal.

Op 19 mei sjouwen we de gehele dag alle benodigde kaarten en boekwerken aan boord. We vullen de voorraden aan en de tanken gaan vol. Het vertrek staat gepland voor de volgende ochtend en we besluiten alvast vanavond aan boord te gaan.

Dinsdag 20 mei . Omstreeks 10 uur vertrekken we met het tij mee naar Harlingen. Het wordt mooi zeilen aan de wind en pas als we de Boontjes indraaien komt de wind recht van voren in. De motor gaat aan en we laten de zeilen zakken.

Al vlot liggen we rond 14.00 uur voor de Tsjerk-Hiddessluis bij Harlingen en zijn we de enige die geschut worden naar het van Harinxma kanaal. Daar kunnen we een stuk op de kluiver zeilen. We besluiten in Franeker te overnachten en vinden een plekje aan de stenen kade. We wandelen door het fraaie oude stadje en doen een consumptie op het terras van de Stadsherberg.

De volgende ochtend is het wachten op een diep geladen vrachtschip om door de Spoorbrug te komen, maar dan varen we in vlot tempo naar Leeuwarden. Via de stadsgracht gaat de route verder door de Dokkumer EE, langs Bartlehiem en aan het eind van de middag meren we af tussen de twee bruggen in aan de kade van Burdaard. De wieken van de naastgelegen molen draaien en de deuren staan open. Maar de molen is helaas gesloten voor bezoekers.

Donderdag 22 mei: Het is zonnig en een stevige wind. Na betaling van € 3.50 in het klompje varen we door de Steenendammerbrug naar Dokkum. Na het nemen van de 5 stadsbruggen kunnen we zeilen op onze fok en vinden in de luwte van enige bomen

een lege plek aan een Marrekrite kade. Ik zet voor de zekerheid nog wat extra lijnen op de kant. En net als ik denk een stukje te gaan hardlopen gaat het ineens stevig waaien en hagelen. In no-time is de kuip wit van de hagel. Na 10 minuten is de bui al weer voorbij en kan ik als nog aan de slag.

De volgende ochtend schijnt de zon en varen we op de motor verder door de slingerende kreek en over het Lauwersmeer. Even na de middag liggen we als enige in de Robbengatsluis en meren af in de buitenhaven. Daar maken we de boot alvast zee-klaar en gaan dan een rondje lopen. Eerst langs het nieuwe imposante centrum WGA (van Lenie van 't Hart), dan langs de visafslag en scheepswerven en als laatste de viswinkel. Ik ga douchen in het WGA-gebouw en vind bij terugkomst mijn neef Tijmen met echtgenote aan boord. Het wordt even heel gezellig, maar op tijd zwaaien we ze uit.

Zaterdag 24 mei : Om 7 uur 's ochtends gaat de wekker en een half uur later zijn we onderweg. Het is zonnig en een ZZW-4 Bf windje. Voor de zekerheid zetten we alvast een 1^e rif in het grootzeil. Na een uurtje krijgen we stroom mee, terwijl het water al wat knobbeler wordt. We houden de motor zachtjes erbij. Bij de drempel liggen de tonnen ondanks onze nieuwe kaart en updates van onze kaartplotter op een andere plaats. De

verwachte brekers op de zandbanken vallen me reuze mee en eenmaal op diep water krijgen we te maken met WNW-deiningsgolven. Af en toe slingeren we behoorlijk. De wind is ZW 4 Bf. Als we de kluiver voor 2/3 uitrollen en aan SB op de boom zetten, gaat de motor uit. Ik stel de wind-stuurvaan in. Na de middag wordt de koers oostelijker en gaat de boom eruit. We zetten de stormfok bij. Later draait de wind naar het zuiden en trekt aan. We zetten een 2^e rif.

Rond 18.00 uur zetten we een 3^e rif. Het avond eten wordt een simpele warme hap "Erwtensoepp" uit een blik van 2019 en een paar sneden brood. We gaan snel en om 20.00 uur varen we al bij de vaargeul naar Bremen. We volgen de bovenkant van het ankergebied voor de grote schepen en blijven net onder de grens van de

scheepvaartroute. Toch moeten we uitwijken voor een oplopend vrachtschip dat ons oproept Hij is van plan koers te veranderen om naar zijn ankerplek te gaan. Als het donker wordt zijn we bij de eerste van de witte aanlooptonnen naar de ingang van de Elbe. Daarna vallen we iets af naar de eerste groene ton. Inmiddels is het pikkedonker en is er veel scheepvaartverkeer aan onze BB-zijde. Voor me vaart een medezeiler. Het is wel makkelijk om zijn lichtje in het donker te volgen. Om tussen de groene tonnen lijn en de zandplaten te blijven slingert de stuurvaan te veel. Ik ga met de hand sturen. Joyce is een paar uurtjes op de bank gaan liggen en ik roep haar om van binnen aanwijzingen te geven. Het eerste uurtje hebben we nog stroom mee. Eenmaal naast de zandplaat wordt het water vlakker terwijl de wind stevig blijft waaien. Sommige grote schepen zorgen voor flink slingeren bij het passeren. Als de voortgang over de grond zakt tot 2 knopen gaat de motor erbij aan. In de buurt van Cuxhaven besluiten we het America-haventje aan te lopen. We vinden een lege plek en meren af. Bij het opruimen begint het te regen en desondanks ga ik ons gelijk melden. Het is 9.00 uur en we zijn 128 mijl verder zodat we eerst maar een paar uurtjes in de kooi kruipen. 's-Middags gaan we de kaarten ordenen, douchen en later klimmen we op de beschikbaar gestelde fietsen. Het is zonnig en we rijden langs de boulevard van Cuxhaven. Veel wandelaars en fietsers, maar de vele Duitse strandstoelen zijn leeg. Verder over de dijk met het strand langs de Waddenkant. Na een uurtje keren we om en stoppen bij een eettentje bij de haven. Het betalen kan uitsluitend contant en ik ben verbaasd over hoe laag het bedrag op de rekening is.

Maandag 26 mei. Eerst regent het, maar al snel wordt het droog en zonnig. De wind is wat gezakt en we zeilen met de stroom mee naar Brunsbüttel. In twee uurtjes zijn we bij de sluis en na een kwartiertje wachten, mogen we met nog twee andere zeilboten de sluis in. Twintig minuten later meren we af in het kleine haventje naast de grote sluis en gaan boodschappen doen. Terug aan boord gooien we de trossen los en gaan we op de motor naar het 40 km verder gelegen Gieselau-kanaal waar we rond 19.00 uur afmeren aan de BB-steiger. Na een uurtje komt er een klassiek Duitse zeilboot aanvaren. Ik help bij het afmeren en krijg veel informatie.

Het zou het oudste varende Duitse zeiljacht zijn.

De volgende dag gaan we weer op de motor met een grijze lucht naar het haventje van Borgstedt (Schreiber), waar we te laat zijn om diesel te kunnen tanken. Wel maken we

een mooie wandeling in de omgeving richting Rensburg.

Woensdag 28 mei. We laden de diesel- en watertanks vol en varen verder naar Holtenau. Op het betaalponton is de mogelijkheid om te kunnen betalen met je

bankpas stuk. Wel kan je contant betalen met biljetten. Het kanaalgeld bedraagt voor onze boot € 18. en Joyce krijgt op het biljet van € 20 keurig 2 euro muntstukken terug. Een uurtje later liggen we in de grote sluis met een Wagenborgschip en een paar andere zeilboten. Na de sluis maken we vast aan de steiger bij Holtenau en bezoeken de supermarkt. Daarna nuttigen we een paar consumpties op het terras bij Tiessens met uitzicht op de Kieler Förde.

Donderdag 29 mei. Hemelvaartsdag. We zijn vroeg op en na het ontbijt zeilen we met weinig wind de Förde uit. Eenmaal buiten met een NNW-wind koersen we richting Mommark. Daar vlakbij aangekomen vaart een zeilboot ons voor door het smalle ondiepe geultje naar het haventje. Tot onze verbazing zijn alle plekken bezet. Met enige moeite gaat een zeilboot een twee meter naar voren verhalen en daardoor kunnen we net met de achterkant van de boot bij het laatste stukje steiger komen. De voortros gaat om een paal die een paar meter van de kant in het water staat. Prettig is het vooruitzicht dat we een rustige nacht krijgen.

We hebben er geen rekening mee gehouden dat juist met Hemelvaartsdag veel Duitsers zijn gaan varen. Mommark ligt niet zo ver van de vele nabije Duitse jachthavens. Terwijl ik aan het opruimen ben wil een groot Duits zeiljacht langsij van

ons afmeren. Ik roep ze aan dat het niet kan. Gelukkig komt de havenmeester langs en krijgt hij een plekje aan de kleine visserijkade.

Vrijdag 25 mei. De lucht is grijs en de wind is aan het aantrekken. Net buiten het haventje zetten we een 2^e rif in het grootzeil, en gaat de stormfok erbij en rollen we een puntje kluiver uit. Gelijk lopen we een 7 knopen. Later neemt de wind nog meer toe en trekken we een 3^e rif. Het sturen gaat dan weer veel gemakkelijker. Bij het eilandje Bäge kunnen we iets afvallen en laten dit eilandje aan BB liggen. Dan varen we aan op de grote jachthaven van Middelfahrt

We vinden een plek aan de buitenkant van een van de steigers. Het is een moderne jachthaven en op het moment is er nog weinig vertier. Wel mogen we in een chique-restaurant een consumptie nuttigen.

Zaterdag 31 mei. De zon schijnt en als we op de motor aan het begin van de kleine Belt varen, krijg ik een app-berichtje van Gerda Kuiper en Jan Grisnigt. Ze zijn aan het fietsen naar het centrum van de stad Middelfart. Ze vraagt waar we zitten en ik meld dat we vlakbij de spoorbrug varen. Ze fietsen op de zuidoever tussen de spoorbrug en de grote verkeersbrug. Op de kaart zie ik dat we langs NY-havn komen en dat is nog een halve mijl varen. We berichten dat we daar naar toe te gaan. Even later zien we ze op de kant al staan zwaaien. Als we afgemeerd zijn wordt het een gezellig koffie-uurtje.

Bij vertrek worden we door hen uitgezwaaid. Als we onder de grote brug door zijn en op ruim water komen, gaat het grootzeil over BB en de kluiver op de boom aan SB. En zo varen we plat voor de wind richting het eilandje Abel. Als we dat aan Sb gepasseerd zijn, gaat de koers op Ballen (Samsö)waar we tegen 21.00 uur aankomen. Er is ruim plek. Ondanks het late uur kunnen we in het bijgelegen restaurant nog een paar consumpties krijgen.

Het plaatsje Ballen ligt op het eiland Samsó

Het is een prachtig eiland en we blijven een dag. Net na het ontbijt wordt er geklopt en ene Willem klimt aan boord. De man woont hier al jaren en heeft onze kachelpijp gezien. Volgens hem zou onze kachel niet milieuvriendelijk zijn. Hij heeft zelf een eigen kachel ontwikkeld met een bijbehorende pijp. Maar toen ik hem de binnenkant van onze Dickinson-dieselmacheltje liet zien, die geen sporen van roet vertoonde, ging het gesprek over op zijn klassieke houten zeilboot. Hij werd er te oud voor en vroeg of we niet een koper voor zijn boot wisten.

Toen ik later ging kijken zag ik wel een mooi gelijnd zeilschip maar erg verwaarloosd. Na de middag ga ik een rondje hardlopen door het fraaie heuvelachtige landschap en 's-avonds gaan we eten in het restaurantje van gisteren.

Maandag 2 juni. Het is zonnig en we gaan met de zeilen uitgeboomd richting Oer. Als we het eilandje Vejro voorbij zijn, besluiten we door te varen naar Grenaa. Daar afgemeerd is alles gesloten. Wat teleurgesteld gaan we weer aan boord.

De volgende dag staat er een stevige bries, maar we vertrekken naar het eiland Anholt. De wind komt ruim in en met een kleine zeilvoering varen we om het in de weg liggende windmolenpark heen naar het haventje. Ook hier is veel plek om af te meren. Van Gerda Kuiper ontvang ik een app-berichtje. Ze had veel informatie van de vele horeca-gelegenheden rond het haventje al voor ons uitgezocht. Helaas zijn de meeste tenten nog gesloten, maar een winkeltje en een restaurantje zijn wel open. Het dorpje zelf ligt ca twintig minuten afstand lopen van het haventje.

Woensdag 4 juni. Vandaag blijven we op dit fraaie eilandje.

Er staat nog steeds een stevige westen wind en regelmatig rammelen de vallen in de mast. We gaan wandelen naar het dorpje. Helaas is de supermarkt net dicht en alle horeca zaken zijn gesloten. We wandelen via een andere route terug naar het haventje.

Onderweg begint het te motregen. De weg gaat omhoog en omlaag en loopt deels door een dennenbos. Sommige plekken zijn prachtig geel gekleurd door de vele bloeiende bremstruiken. Terwijl het droog wordt doen we langs de kant van de weg een broodje en koffie van ons meegenomen lunch pakketje. Terug aan boord bekijken we de weerberichten en wordt Hals ons volgende doel.

Donderdag 05 juni. Vannacht heeft het heel hard gewaaid met veel lawaai van de wind door de vallen, verstaging en openingen in de mast. Joyce kon er slecht van slapen. Gelukkig schijnt nu de zon en waait het een stuk minder. Bij vertrek zetten we nog in de haven alvast het grootzeil. Buiten we varen we gelijk op met een Hallberg Rassy. Als de wind weer eens toe neemt en we gaan reven blijft de buurman met klapperen zeilen gewoon door varen. Over BB zie ik een regenbui aankomen. Gelukkig schuift die voor ons langs. Maar iets later krijgen we te maken een zwarte rolwolk voor ons met aan de SB -zijkant een grijs-regengordijn. En net als we onder de donkere wolk zitten, draait de wind alle kanten op en zakt in. Bijzonder want we verwachten juist flinke windstoten. Uit voorzorg hebben we de motor bijgezet. Inmiddels zitten we vlakbij de stenen vuurtoren in het water wat de aanloop geul naar Hals markeert en laten de zeilen zakken. De

laatste mijlen gaan we op de motor varen. In deze haven meren we achteraan de kade af. Intussen is het gaan regenen.

De volgende ochtend regent en waait het behoorlijk zodat we blijven liggen. Een groot Duits zeilschip komt bij ons langszij. Maar waarom hij nu precies bij ons aanmeert is me een raadsel. Ze waren vanmorgen vertrokken uit Aalborg op weg naar Bonerup, Ze hadden alleen maar harde tegenwind en zagen verder zeilen niet meer zitten.

Later moeten we hun lijnen omzetten, want door het geruk van de veel te korte aangeknoopte lijnen aan onze boot was ik het zat om elke keer een schok te voelen.

Intussen krijgen we plannen om boer Jan en Rianne in het Limfjord te gaan bezoeken. Ik

krijg het juiste telefoonnummer, bel en we zijn welkom.

Na nog een dag wachten in verband met slecht weer vertrekken we zaterdag 7 juni richting Aalborg. Soms kunnen we een stuk zeilen. Het varen op de rivier met uitzicht op de heuvels is prachtig. Voor de brug bij Aalborg liggen al twee andere zeilboten te

wachten en pas na een uur gaat de brug open. De opening van volgende spoorbrug laat niet lang op zich wachten en in een soort konvooi varen we er snel doorheen. Dan varen we op de motor door de goed betonde slingerende geul richting Nibe. Daar aangekomen ga je door een heel smal geultje naar een breder gedeelte van het Limfjord.

Als we bij de Aggersund brug zijn gaat deze exact om 18.45 uur open. Een half uurtje later liggen we afgemeerd in Logstor langsij van een grote motorboot. Alle ander plaatsen zijn bezet. Het havengeld kan je alleen betalen met behulp van een QR-code.

Zondag eerste pinksterdag.

We bellen met Rianne en een half uur later komt ze ons ophalen. Het welkom is allerhartelijkst en we krijgen een uitgebreide rondleiding over de boerderij. Jan vertelt vol trots over zijn megabedrijf en aan het einde van de dag worden we weer bij de boot afgezet. Omdat het plaatsje en de omgeving prachtig zijn besluiten we nog een dag te blijven. 's-middags maken we fraaie wandeling langs het kanaal naar het volgende

dorpje en bekijken de historie van dit vaarwatertje.

Dinsdag 10 juni. Regen en weinig wind. We varen terug naar Aalborg. Het zicht is matig en sturen om beurten. We hebben stroom mee en bij de grote stad gaan we de tweede

jachthaven in om dieselolie te tanken. Intussen heeft Joyce een lege box gezien, waar we daarna afmeren. Omdat het nog regent stellen we ons bezoek om naar de stad te gaan uit naar morgen.

Woensdag 11 juni. Het is nog een flink stuk lopen naar het centrum van de stad. Aalborg ziet er heel modern uit met veel nieuwbouw, maar er is ook een stuk oud centrum waar zich winkels en veel horeca gelegenheden bevinden. We zijn echter te vroeg want er is nog weinig te beleven. We wandelen weer terug. Daardoor zijn we op tijd voor de opening van de twee bruggen. Op de beide uitgeboomde voorzeilen zeilen we terug naar Hals. Daar meren we weer af op ons plekje achter in de haven. We zijn vroeg en Ik ga nog een stuk hardlopen langs het strand van het Kattengat.

Donderdag 12 juni. Op tijd vertrekken we met drie andere zeilboten naar het eiland Laesó.

De andere boten hijsen hun spinaker terwijl wij met onze kluiver en grootzeil ze proberen bij te houden. Aan het eind van de middag komen we aan bij het groene tonnetje voor de aanloop geul. Met behulp van de oranje geleide bakens op de kant is

het vrij gemakkelijk om binnen het diepe gedeelte van het geultje naar de haven Vesterby te blijven. Er is nu plek genoeg om aan te meren met de punt naar de steiger en achter met een lijn op een boei. Op de kade is het heel gezellig met een leuk eettentje en plekken waar je zelf kunt gaan barbecueën.

Omdat het weer de komende dagen stabiel blijft willen we om varen naar de andere kant van het eiland en van daaruit het eiland verder bekijken.

Vrijdag 13 juni.

We varen naar het haventje Osterby. De aanloop is eenvoudig en meren af aan een betonnen steiger. Ons ervaring is dat in Denemarken er iemand klaar staat om te helpen bij het afmeren. Wanneer we betalen bij de automaat zou je een blauwe sticker moeten ontvangen, maar die zien we niet. De volgende ochtend klopt de havenmeester op dek met de melding dat we nog niet betaald hebben. Echter kan ik hem mijn bankafschrijving laten zien, Later komt hij terug want iemand had hem een blauwe sticker gebracht. We bekijken de nummers en deze komen overeen met die op het bankafschrift. Dus moet ik iets over het hoofd hebben gezien. We blijven nog een dag en ik probeer het betaalsysteem opnieuw en krijg gelijk de blauwe sticker om aan de railing te bevestigen. We hebben fietsen gehuurd, rijden het eiland rond en bezoeken

o.a. de zoutwinning, huizen met een dakbedekking van zeewier. Terug bij het restaurantje waar we willen gaan eten, vraagt de eigenaresse of we om 20.00 uur willen komen omdat ze personeelsgebrek heeft.

Zaterdag 14 juni. Met meerdere boten zeilen we met een ZO-3 Bf. richting Zweedse kust. Onderweg veel Zweedse tegenliggers. Als we de scheepvaartroute naderen moeten we even inhouden voor een grote gastanker. Intussen is de wind aan het ruimen naar het zuiden. Al snel zien we in de verte de Zweedse kust met het aanloopbaken en de lichtpaal "Troubadour" op doemen. Als we dat baken dwars hebben valt de wind weg en gaan we op de motor verder. We leggen aan op een eilandje met ook een lichtpaal, echter ik heb de verkeerde plek voor me waar we op aansturen. Joyce kan het een en ander niet thuis brengen, ze wil naar het plaatsje Sandvik (Styrsö). Ik zie mijn fout tijdig in en we moeten een halve mijl terugvaren om dan het juiste gat tussen de vele rotsen door te komen. Het wordt nog even spannend als we door een zeer smalle doorvaart gaan met een rots aan BB en een groene staak aan SB die een net onderwater liggende rots markeert. Maar dan zijn we vlak bij het haventje. We vinden een vrije box en zetten gelijk met meerdere lijnen de boot stormvast. De komende dagen gaat het stevig waaien.

Styrsö is een leuk eilandje. Met fraaie huizen en veel bloeiende planten. We wandelen over een omhoog lopende smalle weg met prachtig uitzicht naar een volgend haventje, waar je met een veerbootje naar de grote stad Gotenburg kunt.

Maandag 16 juni (Styrsö)

Veel wind maar zonnig. We wandelen naar de ander kant van het eiland, naar het bruggetje wat een verbinding vormt met het eilandje Donsör. Daar aangekomen keren we weer terug. Wat ons opvalt is dat alle bewoners zich verplaatsen met een elektrisch golfkar in plaats van met een gewone auto.

We bezoeken de supermarkt en een koffietent aan het 2^e haventje. Later gaat het weer 7 Bf. Waaien.

Dinsdag 17 juni .We kunnen weer varen. Als we het grote vaarwater naar Gotenburg willen oversteken naderen er gelijk drie grote vrachtschepen. Het wordt even steken om ze voorbij te laten gaan evenals de van de andere kant komende veerboot van de Stena lijn. Dan kunnen we zeilen tussen de vele eilanden door naar Marstrand. We nemen het ondiepe vaarwater naar Marstrand en het laatste stukje gaat door een heel smal

vaarwater.

We meren af aan de buitenkant van de betonnen steiger net achter een ander Nederlands zeiljacht. Joyce vindt het voor vandaag wel welletjes en we besluiten niet verder te gaan. Marstrand is een leuk plaatsje en staat bekend als het zeilmekka van Zweden. Het is er nu nog heel stil, maar pas volgende week komen de grote boten voor een zeilregatta en worden we geacht weg te zijn. Het is dan gelijk onze duurste haven van de vakantie. We maken een prachtig wandeling over het eilandje en bewonderen de fraaie houten

bouwwerken.

Woensdag 18 juni. Buiten zonnig en een stevige WNW-wind. In de haven zetten we het grootzeil op en motor-zeilend gaan we slingerend het Noord gat uit. Gaandeweg krijgen we beschutting van de in zee liggende kale eilandjes Skáren. Wat verder kunnen we afvallen en met een ruime wind passeren we het met huizen propvol gebouwde eilandje Astol. Tussen de vele eilandjes krijgen we vlak water en zeilen verder naar de grote brug Tjörnbron. Eenmaal er onderdoor gaan we naar het haventje van Almösund. We vinden een mooi plekje aan de vingersteiger en lig met de achterkant van de boot naar de hoofddeiger. Zo kan ik goed bij de Aries-windvaan. We gaan ons eerst melden en betalen . Hoewel de deur van het kantoor open staat en al de computers en laptops staan te draaien, is er niemand te bekennen. Terug aan boord ga ik de stuurvaan bekijken. Onderweg blokkeerde die een paar keer toen de wind over SB in kwam. Er zit wat veel ruimte tussen de arm die om de as draait en het frame. Het lukt me om een kunststof ring er tussen te schuiven en het probleem lijkt opgelost. In Almosund moet een supermarkt zijn maar nergens is een aanduiding te vinden hoe je er moet komen. Als we bewoners er naar vragen wordt uitgelegd hoe we dienen te lopen. Maar die mensen rijden er altijd met hun auto naar toe en wat later blijkt maken

een flinke omweg. De supermarkt is een joekel en ligt aan een grote weg wat is ingericht voor bezoek met auto. Als we terug gaan ontdekken we een wandelpad wat stukken korter is. Verder is in het plaatsje niets te doen en de aanwezige horeca is (nog) gesloten.

Donderdag 19 juni. Joyce vindt Almösund ver genoeg van Texel en heeft geen zin om verder door te gaan naar Oslo, wat een beetje mijn plan was. Want we moeten ook nog eens terug. Al pruttelend draai ik de knop in mijn hoofd om. Het is zonnig en het lukt nu om het havengeld te betalen.

De wind is gedraaid naar WNW en we zeilen bijna dezelfde weg weer terug. We gaan heel hard, laten het plaatsje Marstrand liggen en al snel zijn we bij de eilandjes Björkö en Hälsö met hun vele jachthaventjes. We gaan door naar het eilandje Donsö. Als we willen afmeren is alles bezet en worden verwezen naar de veerboot steiger. Daar vinden we nog een plek. Het is er druk en de horecagelegenheden zijn open, waar we dankbaar gebruik van maken in een hippe-moderne tent.

Vrijdag 20 juni. Om 7.00 uur gaat de wekker. Het is zonnig en bijna windstil. Even later zijn we onderweg en varen we op de motor tussen de vele eilandjes door naar het grote water. Daar gaan de zeilen omhoog en koersen we aan op het eiland Leasö. Tegen 11.00 uur draait de wind westelijk en kunnen we de contouren van het eiland al zien liggen. Als de wind helemaal is weggefallen laten we de zeilen zakken en varen we op de motor verder de laatste mijlen naar Österby. Daar vinden we nog genoeg lege plekken.

Veel zeilboten zijn versierd met seinvlaggen in de mast. Het is nog vroeg in de middag. Ik zie dat we een groene baard op de waterlijn hebben en ik vond al dat we af en toe niet zo snel liepen. We maken een wandeling en op het eind van de dag pakken we een terrasje met prachtig uitzicht over zee. We besluiten nog een dagje te blijven.

Zaterdag, 21 juni Joyce maakt van de gelegenheid gebruik de was te doen.

Intussen schrob ik de aangroei van de waterlijn. Later draaien we de boot om en krijgt de andere kant een beurt. Ook de supermarkt krijgt een bezoek. 's-Avonds gaan we naar het restaurantje met terrasje en krijgen een heerlijke maaltijd. Langs de haven

wordt druk gebarbecued en mensen zitten gezellig bij elkaar in hun kuip. De meeste zijn Zweden en vieren alvast de langste dag.

Zondag 22 juni. Het feest van de langste dag is voorbij en vanmorgen zijn er al aardig wat boten vertrokken. Maar als we rond 09.30 uur vertrekken varen we in een file naar buiten. Bij de geel-zwarte ton kan de koers op 250 graden naar het plaatsje Saeby. Halverwege moeten we rekening houden met de scheepvaartroute door het Kattegat. Een over SB inkomende coaster gaat krap voor ons langs. Het sturen gaat zwaarder door een toenemende wind en door een reef te zetten is alles weer onder controle. In de verte zien we de witte kerktoeren en het is een mooi punt om op af te sturen. Het aanloop geultje is smal en eenmaal binnen wordt het even oriënteren. Aan BB is een nieuwe haven aangelegd. We nemen de doorgang over SB en vinden een grote lege box tegenover het havengebouw.

In de buurt winkeltjes en een restaurant. Bij het afmeren helpen diverse mensen geduldig, omdat we eerst onze achterlijnen op de achter palen nog moeten vastmaken. En net als we de kant op willen begint het te regenen. Na een half uurtje is het droog. Maar alle uitgestalde kledingstukken van de winkeltjes zijn naar binnen verhuisd en worden niet meer teruggezet. We gaan naar het centrum. Onderweg komen we de

havenmeester tegen op zijn elektrische step. We krijgen alvast de code van de toiletten. Langs de weg staan typische Deense huizen met vakwerk, verschillend gekleurde muren en stokrozen. Het pleintje ziet er leuk uit, maar alles is vandaag gesloten op een snackbar na. Dan wandelen we terug en kijken bij het bruggetje wat over het riviertje naar strand gaat. Vlak daarbij is een Italiaans restaurant waar we iets kunnen drinken. Terug aan boord horen we sirenes. Bij het havengebouw waar ook de betaalautomaat staat zien we veel zwaailichten. Zwarte rookwolken stijgen uit het gebouw op. Al snel wordt de brand geblust en is de buitenkant behouden gebleven.

Maandag 23 juni. Om 7.00 uur wakker, er is weinig wind maar dat wordt de komende dagen anders. We vertrekken gelijk. Het eerste stuk varen we op de motor tegen een ZZO-wind in. Na een half uurtje gaan we zeilen het wordt kruisen met lange slagen. Rond 11.00 uur komt een dreigende donker lucht aanzetten met regen. Net op tijd heb ik mijn zeilpak aan. Ineens een windvlaag van 30 knopen en draait de wind 90 graden. We gaan bij liggen met de stormfok bak en zetten de motor bij. Al gauw zakt de wind terug naar een 4 BF maar wel gaat het even heel hard regenen. Als alles voorbij is gaan we verder. Bij kaap "Nordost" gaat de koers aan op de stenen toren in zee wat het aanlooppunt is voor de vaargeul naar het Limfjord. We blijven beducht kijken naar de

zwarte wolken die over dwars in komen, maar er volgen geen windstoten meer. De stroom staat tegen, maar met de motor erbij komen we snel voor de haven van Hals. Bij binnenkomst staan er mensen naar ons te zwaaien. Ik herken ze. Het zijn Ton en Anneke van de "Summerwinds" die we vorig jaar in Zweden hebben ontmoet.

Later komen ze langs en we worden om een borrel verwacht. Bij het betalen van de automaat weet ik even mijn mobiele nummer niet en krijg een foutmelding maar ook geen sticker. Als ik het opnieuw probeer krijg ik de sticker. Terug aan boord zie ik op mijn bankrekening twee keer een afschrijving. Dat is iets voor morgen, want een havenmeester zie je niet. We lopen nog even langs de supermarkt en breng de boodschappen aan boord. Ik berg mijn portemonnee bij van boord gaan goed op. Aan boord van de "Summerwinds" vertelt Ton dat hij vroeger voor het PWN gewerkt heeft en iets te maken had met de pijpleiding door het Marsdiep en veel op Texel is geweest. We krijgen een hele rondleiding door zijn prachtige boot. Bij het weggaan neem ik Ton zijn portemonnee mee die op de bank ligt. Hij ziet er exact uit als de mijne. Terug aan boord doen we een simpele hap en een wijntje. De komende dagen krijgen we slecht weer.

Dinsdag 24 juni. Vanmorgen veel wind en af en toe regen. Ton en Anneke komen langs, ik nodig ze uit voor de koffie en het wordt weer gezellig. Wel delen ze mee dat Ton zijn portemonnee kwijt is en niet op hun boot is te vinden. Als ze weg zijn kijk ik ook even naar mijn portemonnee en deze is voorzien is van een stukje ducttape. Volgens Joyce klopt dat wel. Maar als ik op het bankpasje kijk zie ik daar de naam van Ton staan en valt het kwartje. Bijzonder is dat ook de binnenkant ervan precies gelijk eruit ziet, met een zelfde bankpas, rijbewijs en eurobiljetten in de betreffende vakjes. Snel achter Ton aan die heel gelukkig is dat zijn portemonnee weer terecht is. Maar nu moet ik zelf gaan zoeken naar de mijne. Joyce is de boot ook al helemaal aan het omkeren. Gelukkig bedenk ik me dat ik het gisteren heb weggestopt op mijn geheime plekje. Inmiddels is er ook een havenmeester verschenen. Hij heeft geen sticker op onze boot zien hangen en meldt zich. Door de wind was hij van de railing afgeblazen. Hij snapt ook niet hoe het mogelijk was dat er ondanks een foutmelding toch geld van onze rekening was afgeschreven. Het probleem wordt snel opgelost door nog een nacht gratis te liggen. 's-middags is het even droog en ga ik een rondje hardlopen langs het bos en strand.

Woensdag 25 juni. Na het ontbijt is het droog. Er waait een harde westen wind maar we vertrekken. We zetten gelijk een klein tuig en in de luwte van het land zijn er geen grote golven. Wel komt eens in de zoveel tijd een rare dwars golf in. De diepte voor de kust is zo'n 6 á 7 meter. Door de vlagerige wind zit ik eerst wat te oostelijk en later wat te westelijk van onze koerslijn. We schieten snel op. Even na de middag zijn we bij de kardinale ton voor het Maringer Fjord. We wijzigen de koers iets en een uurtje later zijn we bij de rood/witte aanloop ton voor ingang van het Randers Fjord. Start de motor en laat de voorzeilen zakken en varen op de motor recht in de wind door de geul. Gelukkig zijn de golven hier niet hoog en neemt de wind iets af.

Ondanks het vele buiswater vorderen we aardig. De rode en groene tonnen liggen niet zo ver uit elkaar en geeft Joyce aanwijzingen naar de volgende ton. Eenmaal tussen de bovenwater liggende zandplaten zien we in de verte het haventje. Het zonlicht geeft een schitterende view op het strand en landschap. In het haventje Udbyhoy zien we een vrije box en zijn snel afgemeerd. Joyce is even versleten, maar na een uurtje bekijken we het haventje en wandelen dan via de weg naar het veerpontje. Dat wordt een aardige omweg, als we later terug via een pad over het dijkje rechtstreeks terug kunnen lopen.

We hadden ook beter een gratis fiets kunnen nemen. Het veerbootje wordt elektrisch aangedreven. De elektrakabel wordt op een grote spoel aan de zijkant van het bootje afgerold. We willen naar het dorpje want er zou een winkeltje zijn. Doordat alle huizen in een bos staan valt er weinig van een dorpskern te ontdekken. Zonder een winkel te hebben gezien keren we terug, waarbij de veerpont alleen voor ons gaat varen.

Donderdag 26 juni. Na een douche met alleen koud water vertrekken we weer. Zo fraai als het landschap eruit ziet, zo weinig is hier verder te beleven. Het is mooi zonnig weer en weinig wind. We varen op de motor richting Grenaa bij gebrek aan wind. We blijven zoveel mogelijk langs de kust varen. Het laatste stuk krijgen we stroom tegen en aan het eind van de middag zijn we afgemeerd in deze plaats. Alles is nog steeds dicht daar het seizoen nog niet is begonnen. We vragen aan een Deens stel of er verder nog iets te beleven valt, en ze verwijzen ons naar een café wat een 1,5 km lopen is van de jachthaven. Na enig zoeken vinden we het bedoelde tentje. In de buurt zijn ook nog andere winkels en horecazaken. We worden allervriendelijkst bediend en zijn heel blij dat er ook nog iets is als een uitgestorven jachthaven

Vrijdag 27 juni. Bij het losgooien van de achterlijn hebben we een probleem. Onze Duitse buurman die gisteravond afmeerde heeft zijn lijn over de onze achterlijn gegooid en knelt deze af. Met veel gewurm weten we hem uiteindelijk los te krijgen. In de haven zetten we een 3^e rif in het grootzeil en worden voor de wind de haven uitgeblazen. Als de dieptemeter 6 meter aanwijst gaan we op een zuidelijke koers en zetten de stormfok bij. De wind varieert flink en af en toe krijgen we vlagen van 30 knopen.

Ik neem na een tijdje de helmstok van Joyce over, want in vlagen moet ze heel hard trekken. Rond de middag passeren we de eerste kaap en een uurtje later de tweede. Als we het eilandje Fejlm aan BB voorbij zijn gaat de koers vol in de wind en krijgen last van golven. Het wordt kruisen met de motor erbij. We houden het diepmeter lijntje van 3.5 mtr aan en komen moeizaam vooruit.

Na een half uur zijn we bij het smalle geultje naar Oer wat aan weerskanten door een lage dam wordt beschermd. Aan het einde zien we een kleine kade en een sluisje. Dat wordt al voor ons open gezet en de havenmeester wenkt en kunnen gelijk invaren. Een paar mannen helpen met aanleggen. We krijgen een kaart en mogen binnen in de kom overal in een vrije box afmeren. Dat wordt achteruit een box in tussen twee zeilboten en na wat geklungel liggen we mooi vast. Oer is een vakantiepark vlakbij een strand en een

prachtig natuurgebied. Het heeft een klein winkeltje, een restaurantje en een jachthaven, maar verder is er niet veel. De komende dagen gaat het stevig waaien en liggen we goed beschermt. We vermaken ons met boeken, wandelen, schoonmaken en wat klussen aan de boot.

Maandag 30 juni. Op tijd wakker, buiten is het prachtig mooi weer en al gauw varen we naar het sluisje. Op de kant staat een man ons te filmen. Hij maakt iets voor op facebook en hij vraagt onze toestemming daar voor. Bij de sluiswachter betalen we het havengeld en we kunnen gelijk ook onze dieselolietanks vullen. Eenmaal buiten het geultje kunnen we mooi zeilen naar de kardinale ton bij het eilandje Vejró waar het even zoeken is naar het doorgangetje tussen de zandplaten.

Dan naar het haventje Ballen waar we aanleggen, achter de Duitse zeilboot die me met zijn achterlijn dwars zat in Grenaa. Hij helpt ons behulpzaam met het afmeren. Het aardige van dit plaatsje is dat ik direct naast de haven in het heldere zeewater ga

zwemmen. Joyce vindt het veel te koud.

Dinsdag 1 juli. We bekijken het weer voor de komende dagen en besluiten om niet langer te blijven en door te gaan. We varen mooi langs de kust. Onze snelheidsmeter zit vast. Ik haal deze naar binnen en zie dat er aangroei zit op de schoepen. Als die weer schoon zijn werkt hij weer als van ouds. We passeren de tien windmolens in een lijn aan BB en leggen koers aan op de rode ton bij Aebbo. Als we die dwars hebben, gaan we aan op de aanloop van Bogense. Het betonde geultje maakt een paar slingers over SB. Een Duitse zeilboot heeft haast en we laten hem voor gaan, wat wel handig is. Terwijl we in de haven bezig zijn om in een box te gaan liggen, worden we door een jongen in het Nederlands aangesproken dat het handiger is om aan de andere kant langszij van de steiger te gaan liggen, wat we opvolgen. Later als we de kant op gaan zien we pas hoe groot deze jachthaven is. Het pad naar het havenkantoor is druk met mensen. Er naast is een strandje en er zijn veel plekken wat is ingericht om te barbecueën. Van het oudste deel van de haven lopen we omhoog het centrum van het plaatsje in. Veel huizen met vakwerk, gekleurde muren en ramen. We vinden een leuk caféetje gelegen in een hofje. Het is warm en we zitten gelukkig in de schaduw. Terug bij de boot zie ik dat de waterlijn

weer is aangegroeid. Joyce heeft gezien dat we morgen een beschutte plek moeten vinden, daar het donderdag weer hard gaan waaien.

Woensdag 2 juli. Al voor 9.00 uur zijn we al onderweg, het is windstil en varen we op de motor naar de doorgang van De Kleine Belt. Er is wat grote scheepvaart. Even is er wind en proberen we te zeilen maar na een kwartier is het einde oefening en krijgen zelfs wat tegenstroom. Inmiddels heb ik gekeken naar wat jachthaventjes en mijn voorkeur gaat naar Koldingen. Als we de twee bruggen bij Middelfart gepasseerd zijn gaan we rechtdoor het Koldingen Fjord in. De geul is goed betond en breed. Vlak voor de stad hebben we de keuze uit twee havens. We nemen na veel wikken en wegen de zuidelijke haven, die er minder commercieel uitziet. Als we een box vinden en afmeren steken we te ver buiten de palen. We gaan op zoek naar een passende box. Een motorboot-eigenaar wijst ons naar een lege plek verderop en daar passen we goed in. We zetten alvast wat extra lijnen hoewel het nu nog zonnig is en weinig wind. We gaan de kant op en wandelen de 2 km naar het centrum langs een kanaaltje. Het is even zoeken waar het centrum is maar op een stadsplattegrond bij een parkeerterrein zie ik dat we aan de andere kant van het spoor moeten zijn. Daar vinden we winkels en doen wat boodschappen.

Donderdag 3 juli. Harde wind, maar de zon begint door te breken. We hebben wat problemen met de ontvangst van het internet aan boord. Als we bij het havengebouw zijn hebben we wel ontvangst en kunnen berichten ophalen en het weer voor de komende dagen bekijken. De verdere dag vermaken we ons met wandelen en lezen.

Vrijdag 4 juli. Het is droog en zonnig, na het ontbijt gooien we los en zeilen de geul door op een voor de windse koers. Zodra we de ondiepte bij Loverodde strand voorbij zijn gaan we SB uit naar het plaatsje Assens.

Bij het afmeren hebben we last van een dwars wind maar gelukkig zijn er mensen die helpen. Inmiddels waait het alweer stevig en zien we de reddingboot uitvaren. Na een tijdje komt hij terug met een zeilboot op sleeptouw die motorproblemen heeft. Het haventje heeft wat voorzieningen en het leuke stadje is een kwartiertje lopen. Het

stadhuis is gevestigd in een oude fabriek en ligt aan de rand van het plaatsje.

In het centrum vinden we mensen op straat bij een biertentje en een paar oude oldtimers. Wel zijn ze aan het opruimen en even verderop in een hofje klinkt vrolijke live-muziek. Daar bestel ik koffie aan de bar en als die ingeschonken klaar staat, kan ik

niet pinnen. Het meisje wil graag dat we haar met contant Deens geld betalen. Als ik vraag waar we een bank kunnen vinden blijkt dat die 1 km verderop staan. Maar na veel gedoe kan ik ook betalen met euro's en wordt het een duur bakje koffie. Intussen gaat het ook nog even stevig regenen. Als de muziek stopt én de regen keren we terug naar

de boot.

Zaterdag 5 juli. Regen en harde wind, we blijven nog een dagje liggen. Bezoeken aan het eind van de middag weer het plaatsje. We gaan eten in een leuk restaurantje. Hoewel

het er gezellig uitziet zijn we de enige gasten en vragen ons af of het wel een goede keuze is. Maar al snel komt onze maaltijd en die is uitstekend. Na een tijdje komen er meer mensen binnen. We waren wat aan de vroege kant.

Zondag 6 juli. Hoewel de lucht nog grijs kleurt, is het droog. Al vroeg varen we het haventje uit en de geul door tot we de ondiepte aan BB kwijt zijn. Maar het eerste stuk blijft met ca 3 meter ondiep. Voorbij het eilandje Toró kunnen wat afvallen. Vervelend is de korte golfslag en een deining die dwars inkomt en voor klapperende zeilen zorgt. Na een paar uurtjes zijn we het zat en zetten de motor aan, en laten het grootzeil zakken. Voorbij de punt van Lyö wordt de koers richting Soby. Eenmaal voorbij de NW-punt van Aero zijn we de vervelende golven kwijt en kunnen weer zeilen. We overleggen en gaan door naar Marstal.

Dan hoeven we morgen niet zoveel mijlen te maken naar Holtenau. Bij het eilandje Drajo laten we de zeilen zakken en gaan op de motor het smalle geultje in en door naar Marstal. Op het laatste stuk is de betonning schaars en het vaarwater is niet erg diep. De haveningang is wat vreemd en je moet helemaal doorvaren tot achterin waar we bij steiger nr. 8 een plek vinden. Omdat het pas 17.30 uur is gaan we de kant op en lopen langs de weg naar het centrum. Allemaal steegjes, oude huizen en stokrozen. Een klein

bordje geeft aan waar het centrum is met een supermarkt. Het winkelstraatje heeft nog wat horecagelegenheden die open zijn. We komen bij het witte kerkje, omzoomd door grote bomen en iets verderop staat de supermarkt die ook nog eens open is. Op de terugweg moeten we even schuilen voor regen onder een luifel, waar voor Joyce zelfs een stoel staat. We lopen nog even langs de kantine van het zeilcentrum, met een mooi uitzicht op binnenkomende boten. Na ons eten gaan we op tijd te kooi.

Maandag 7 juli. Voor 9.00 uur zijn we al onderweg richting Kiel. Weinig wind en een net niet te bezeilen koers. Af en toe regendruppels en voor ons blijft er maar een donker lucht hangen. Onder de middag zien we in de verte de grote schepen voor anker liggen en een paar uurtjes later de vuurtoren met het loodsen station. We worden gepasseerd door een paar Nederlandse charterboten, die richting Denemarken gaan. Dan zien we zaken die we herkennen van vorige keren. We gaan bij Holtenau langs van de steiger en worden geholpen bij het afmeren door een Nederlander die voor ons ligt. We gaan nog even de wal op en doen een consumptie bij Tiessens, waar het binnen heel druk is met bruiloftsgasten. Voor ons is alleen plek buiten op het terras. Als het begint te spetteren houdt een parasol ons droog.

Dinsdag 8 juli. Terwijl ik 's-morgens buiten de vlag hijs zie ik al diverse zeilboten voor de sluis liggen te draaien. In de verte komt een coaster aanvaren richting sluis. Ik zet de marifoon op Ch.12 bij. Even later hoor ik iets dat over "sportboten" gaat. Het ontbijt laten we op tafel staan, gooien de trossen los en gaan op de motor richting sluis. Toch gaat het nog een uur duren voor we in de sluis met 20 andere Jachten aan de SB-zijde afmeren. Terwijl de grote sluis deur dicht gaat slipt er nog gauw een motorbootje naar binnen. Een man op de kant vraagt naar ons betalingsbewijs, maar ik zeg dat we naar het betaalponton gaan, dat aan de binnen kant van het kanaal ligt. Al mopperend loopt hij naar de volgende boot. Kennelijk kun je ook ergens voor de sluis het kanaalgeld betalen. Afgemeerd aan het ponton met betaalautomaat gaan we alsnog ontbijten. Als we weer varen komen we verschillende Nederlandse zeilboten tegen op weg naar de Oostzee. Net voor de afslag naar het haventje van Borgstedt (Schreiber) worden we overvallen door een stevige regenbui en zijn kletsnat als we afmeren bij de dieseloliepomp. Het duurt even voor wij én het buiten weer droog is. Maar dan is er niemand te zien die ons kan helpen. Ook als ik bel naar het opgegeven telefoonnummer wordt er niet opgenomen. Als Joyce over het terrein loopt ziet ze een vrouw en die weet waar de echtgenote van Herr Schreiber is. De echtgenote denkt dat haar man ergens in een schuur zit. Maar ze regelt dat hij eraan komt. Het gaat weer wat motregen en even later komt hij aan rijden. Met behulp van een paraplu boven het tankopening kan ik de tanks weer vol krijgen. We besluiten maar te blijven liggen en ga de waterlijn borstelen die weer aangegroeid is.

Woensdag 9 juli. We varen op de motor verder door het NO-zeekanaal. Bij Rensburg komt een hele armada van Zweedse jachten uit de jachthaven aanzetten, ook op weg naar Brunsbüttel. Kennelijk hebben ze haast want de één na de ander loopt ons voorbij.

Ze hebben allemaal een geel vlaggetje met een afbeelding van een leeuw erop in het want wapperen. Aan het eind van de middag zijn we bij Brunsbüttel. Terwijl de Zweden met achterlijnen op een boei, en hun punt naar de steiger zijn afgemeerd, worden we geroepen en mogen langszij van het Nederlandse zeiljacht "Pintail" afmeren. Ik denk die man ken ik ergens van. Hij vertelt dat hij Kustzeiler is en bij ons op Texel te gast was. En dan valt bij mij het kwartje. Het is Frits Berkel, de oud-voorzitter van de-vereniging NVvK. We hebben eens voor die vereniging wat geregeld

Donderdag 10 juli. Rond de middag is het getijde op de Elbe voor ons gunstig. Als ik de marifoon bijzet hoor ik de sluiswachter met een zeiljacht communiceren dat hij over 10 minuten gaat draaien. We waarschuwen de "Pintail". Ook de Zweedse zeilboten maken aanstalten te vertrekken. Als we de sluis naderen komen de eerste zeilboten de sluis al uitvaren. Even later mogen we naar binnen. In record tijd zijn we geschut en varen in optocht richting Cuxhaven. We slaan af naar het jachthaventje in de America haven. De stroom is net voor de ingang verrassend sterk. Eenmaal binnen in deze haven varen we naar de steigers van de jachtclub en ik hoor onze naam roepen. Het is Frits Berkel die op het einde van de tweede steiger staat en een lege box aanwijst. Hij en zijn vrouw helpen ons met afmeren. We wisselen de nodige informatie uit zoals wanneer steken we over naar Nederland. Na het eten gaan we op tijd te kooi.

Vrijdag 11 juli. Vannacht slecht geslapen door krakende lijnen en af en toe hevig schommelen van de boot wat veroorzaakt wordt door voorbij varende grote schepen. Omdat we pas zaterdag willen overteken gaan we vandaag fietsen in de omgeving. Cuxhaven is aan de noordkant langs het Wad zeer toeristisch en het strand en boulevards zijn bezaaid met die typische strandstoelen. Nog verder ligt een prachtig stuk natuur. Als we weer terug zijn in de stad gaan we weer eten bij het tentje aan de haven. Het is er druk en eten is prima, als ik ga afrekenen kan ik weer niet geloven wat het ons kost. Maar de rekening klopt helemaal en we zijn rondom gelukkig voor € 45,- (incl. voorgerecht, wijn en een fooi). In de jachthaven is er nog een Nederlands zeiljacht bijgekomen "De Summerwinds". Ook zij gaan morgen naar Nederland.

Zaterdag 12 juli. We maken alles zee-klaar en om 16.30 uur gooien we de trossen los. Op de Elbe valt de wind en de korte golven mee. Het eerste stuk op de motor en na een half uurtje zie ik dat we stroom meekrijgen. Uit de grote jachthaven komen nog een paar zeilboten die ook naar Nederland gaan. Als we eenmaal de lange bocht voorbij zijn

gaan de voorzeilen bij en gaat de snelheid omhoog. Achter ons ziet Joyce "De Summerwinds" met voltuig op ons inlopen. Het is een heel fraai schip en het zeilt als de brand. Rond 20.00 uur is Elbe al achter ons en zetten we koers boven langs het ankergebied voor de grote scheepvaart van de Wezer en Jade.

Inmiddels is de wind ingezakt tot Noord 2/3 BF en een vervelende schuin achter inkomende deining doet de boot stevige halen maken en laten de zeilen klapperen. Na een uurtje zijn we het zat, halen de voorzeilen weg, zetten een 2^e rif in het grootzeil en de motor gaat erbij om voortgang te maken.

Joyce maakt een warme hap en daarna mag ik even mijn ogen dicht doen op de bank. Tegen donker roep ze en wisselen we van wacht. Langzaam zie ik de vuurtorens van de Duitse wadden eilanden voorbij schuiven. In de verte vaart een wit lichtje van een medezeiler. Om 05.24 uur komt de zon achter ons op en verdwijnt diffuus achter een wolkenpartij. Het silhouet van Borkum is heel herkenbaar. Rond 8.00 uur komt Joyce er weer bij en ontbijten we in de kuip. We koersen af op de rood/witte aanloop ton van gat naar Lauwersoog. Een Duits zeiljacht, vaart er ook heen, maar zwabbert telkens van koers. Hij zit ons regelmatig in de weg als we hem oplopen. Gelukkig strijkt hij ineens zijn zeilen en blijft op zijn motor achter ons varen. Bij de eerste rode en groene tonnen glijden we het Pinkegat in en volgen de tonnen naar Lauwersoog, Het Robbengatsluis gaat open en rond 12.00 uur knopen we onze lijnen hierin vast. We zijn weer in Nederland. Via het Lauwersmeer, de Dokkumer EE en het Van Harinxsmakanaal varen we naar de Noordhaven van Harlingen. Op 16 juli zeilen de Waddenzee

over naar Oudeschild waar we afmeren in onze box.

